

Kitap okumaktan değil üniversitede okumaktan söz ediyorum. Üç üniversite bitirdim, birisi Türkiye’de (ODTÜ), ikisi Almanya’da... İlkinde yüksek lisans da yaptım. Almanya’dakinin ilkinde Diplom derecesi ABD sisteminde yüksek lisans yerine geçiyor zaten. Üçüncüsünde de yüksek lisans yapmaya niyetliydim ama fark ettim ki bende heves kalmamış. İnsan 69 yaşında üçüncü üniversiteyi bitirebiliyorsa, bu ancak okumaktan ve dolayısıyla öğrenmekten haz duymakla mümkündür. Bu kadar işin arasında 2,7 gibi fena olmayan bir ortalama ile bitirdim üstelik felsefe bölümünü...

Neden okudum çünkü öğrenmem gerekenler vardı ve bunları öğrenmenin en iyi yeri de üniversite idi. Doğa bilminde, politik bilim ve sosyolojide, felsefe ve etnolojide üniversite bitirdim ve öğreneceğimi öğrendim. Yazı konusunda eskiden beri çalışmışımdır ama toplam 20 kitap yazabildiysem eğer, bunda üniversite eğitimlerinin önemli payı vardır. Öğrenmem gereken daha çok şey var, burası açık ama bunları kendim öğrenebilecek kadar birikimim var artık. Öğrenmenin her şeyi öğrenmek değil –zaten bu mümkün değildir- neyi nerede bulacağını bilmek olduğunu da biliyorum.

Üniversiteler bana değişik alanlarda öğrenmenin sistematüğini öğretti. Herhangi bir konu nasıl öğrenilir ve nasıl anlatılır; Almanya üniversitelerinde özellikle bunu öğrendim.

Şimdilik kararım böyle, ilerde değiştirirsem yeniden başlarım; engel yok.

Evde okunması gereken çok sayıda kitap var, bunların sayısını daha hızlı azaltırım.

Yazacağım bir kitap var: sosyalizmden kapitalizme dönüş – Bulgaristan ve Romanya örnekleri. Bununla ilgili okumayı yüzde 70 bitirdim sayılır. Bu okumalarda sosyalist toplumla ilgili bilgimin eksikliğini gördüm. En başta –başka bir yazıda belirtmiştim- bugüne kadar sosyalizmin politik tarihi yazıldı ama toplumsal tarihinin anlatılması zayıf kaldı. Bu tarih esas olarak politik bilimle değil etnolojiyle anlatılabilir. Ne büyük bir şanstır ki, Bulgaristan ile ilgili politik-etnolojik kitaplar var. Birisi son derece ayrıntılı, 700 sayfa kadar, 500 sayfasını okudum ve bu kadar çok şey öğrendiğim kitap azdır diyebilirim. Avusturya’da bir profesörün doçentlik tezi: sosyalist hayat

tarzı ve yeni insan. 1944-1989 arasındaki Bulgaristan tarihi; yeni insanın ortaya çıkması için yapılanlar ve neden sonuca ulaşamadığı. Sosyalizmden kapitalizme geçişin nedenlerinden birisi de yeni insanın ortaya çıkması konusunda yaşanan başarısızlık. Hiçbir şey yapılmadı değil, yapılıyor ama istedikleri sonuca ulaşamıyorlar.

Ve tabii bunun nedenleri...

Che'nin –bakınız **Che Guevara –Kısa Uzun Bir Hayat-** yeni insanın ortaya çıkması için yapılmasını zorunlu gördüğü ve bir oranda denediği her şeyi Bulgaristan Komünist Partisi yapmış ama istediği sonucu alamamış.

Romanya ile ilgili bu kadar ayrıntılı inceleme bulunmamakla birlikte sosyalizmden kapitalizme geçişte komünist partisi kadrolarının rolünü açık olarak ortaya koyan kitaplar bulunuyor.

Genelde bunu zaten biliyordum da her ülkede isimler ve mekanizmanın işleyişi farklılık gösteriyor doğal olarak...

Bu kitap biraz kalın olacak galiba...

Fazla da olmaması gerek çünkü tecrübeyle sabittir ki 200 sayfadan kalın kitabı gören korkuyor. "Kim okuyacak bunu?" diye düşünüyor.

Kötü bir durum ama böyle...